

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (przewodniczący)

SSN Zbigniew Myszka

SSN Herbert Szurgacz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa P. K.

przeciwko Kompanii Węglowej Spółce Akcyjnej Kopalni Węgla Kamiennego "S. - "
w G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 14 grudnia 2006 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w G.

z dnia 17 maja 2006 r., sygn. akt VIII Pa .../05,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 17 maja 2006 r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. odrzucił skargę kasacyjną powoda P. K. od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. oddalającego apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. oddalającego powództwo P. K. przeciwko Kompanii Węglowej Spółce Akcyjnej w K. o rentę wyrównawczą oraz zadośćuczynienie w związku z chorobą kręgosłupa i nadciśnieniem. W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż powód nie

przedstawił okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej, oparł się jedynie na wskazaniu, iż w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne nie określając na czym istotnie zagadnienie prawne polega. Wskazał ponadto, iż skarga nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, dlatego też w oparciu o art. 398⁶ § k.p.c. Sąd odrzucił skargę kasacyjną jako nie spełniającą wymagań formalnych.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pełnomocnik powoda. Zarzucił naruszenie art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. przez sprzeczne z rzeczywistością przyjęcie, iż skarga kasacyjna nie została prawidłowo sformułowana, nadto że w skardze kasacyjnej nie zawarto wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, mimo że wniosek ten został w tej skardze wyodrębniony. Zarzucił również naruszenie art. 398⁶ § 1 k.p.c. przez przekroczenie kompetencji Sądu Okręgowego, który ma jedynie kompetencje do badania, czy skarga kasacyjna spełnia warunki formalne, nie ma natomiast prawa do oceny merytorycznej elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej, uprawnienie to należy bowiem do wyłącznej kompetencji Sądu Najwyższego. Skarżący wskazał, iż wniesiona skarga kasacyjna spełnia wymagania formalne, bowiem zawiera zarówno podstawy skargi jak też wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 398⁴ k.p.c. określa wymagania jakim powinna odpowiadać skarga kasacyjna. Przepis ten został podzielony na dwa paragrafy. Pierwszy z nich wskazuje wymagania stawiane skardze kasacyjnej jako nadzwyczajnemu środkowi zaskarżenia, zaś drugi - te, które powinno spełniać każde pismo procesowe. Wymagania skargi kasacyjnej ustanowione w paragrafie pierwszym nie mogą być uzupełnione, a skarga niespełniająca któregośkolwiek z nich podlega odrzuceniu *à limine*, bez wzywania do uzupełniania jej braków. Mogą być jednak uzupełniane braki skargi kasacyjnej jako zwykłego pisma procesowego. Konsekwencje rozgraniczenia tychże wymagań określa art. 398⁶ k.p.c. Art. 398⁴ § 1 pkt 3 KPC wymaga złożenia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz jego uzasadnienia. Unormowanie to nawiązuje do instytucji przedsądu uregulowanej w

art. 398⁹ k.p.c.i stanowi jednocześnie jej dopełnienie. Jest to zatem obowiązek nałożony na skarżącego, wykazania argumentów przemawiających za tym, by kasacja została rozpoznana przez Sąd Najwyższy. Wnoszący skargę kasacyjną może wskazać, że zaskarżone orzeczenie sądu drugiej instancji oczywiście narusza prawo albo że postępowanie przed tym sądem dotknięte było nieważnością. Jeżeli te przesłanki nie wchodzą w grę w konkretnej sprawie, powinien nadto uzasadnić, dlaczego rozpoznanie skargi kasacyjnej będzie służyło rozwojowi prawa, tj. wskazać, jakie istotne zagadnienie prawne występuje w tej sprawie albo uzasadnić, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Podkreślić przy tym należy, iż przedstawienie we wniosku uzasadnienia rozpoznania skargi kasacyjnej nie może być powołaniem okoliczności dowolnych, istotnych tylko w ocenie samej strony. Uzasadnienie wniosku nie może być utożsamiane z uzasadnieniem podstaw kasacyjnych. Są to dwa różne wymagania, które powinny być spełnione. Muszą być one odniesione do okoliczności konkretnej sprawy. Sąd Najwyższy bowiem nie ma obowiązku zastępowania skarżącego i poszukiwania argumentów przemawiających za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania. Tak więc brak przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji jest brakiem nieusuwalnym, prowadzącym do jej odrzucenia. Pogląd taki znalazł wyraz w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2001 r., III CZP 49/00, opublikowany w OSNC z 2001 r. Nr 4, poz. 53.

Wniesiona w dniu 9 maja 2006 . przez pełnomocnika powoda skarga kasacyjna nie spełnia wszystkich wymogów przewidzianych dla tego szczególnego środka odwoławczego przewidzianych w treści art. 398⁴ kpc albowiem w piśmie pełnomocnika powoda brak jest elementu wymaganego w § 1 punkcie 3 powołanego przepisu, czyli prawidłowego „uzasadnienia wniosku o przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania”. Skarżący ograniczył się do wymienienia przepisów prawa, które zostały, zdaniem skarżącego, naruszone. W skardze kasacyjnej brak jest prawidłowego skonstruowania uzasadnienia podstaw kasacyjnych, ponieważ nie powołano się ani na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne ani na potrzebę wykładni przepisów budzących wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, ani na nieważność postępowania. Wprawdzie pełnomocnik

powoda powołał się na występującą w sprawie potrzebę rozwiązania istotnego zagadnienia prawnego sprowadzającego się do odpowiedzi na pytanie czy podstawą ustaleń faktycznych Sądu może być opinia biegłego, jeżeli istnieją okoliczności uzasadniające jej nierzetelność, jednak nie można uznać, iż takie określenie zasługuje na uznanie, iż pełnomocnik uzasadnił w sposób odpowiedni wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej. Jeżeli bowiem skarżący powołał się na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, to winien w uzasadnieniu wyjaśnić, jakie zagadnienie prawne występuje w sprawie i dlaczego jest ono istotne. Wnoszący skargę kasacyjną nie może przy tym ograniczyć się do powtórzenia w jej treści jednego lub kilku ustawowych sformułowań, do którego lub których pragnie nawiązać, lecz obowiązany jest do profesjonalnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i to w kontekście okoliczności faktycznych i prawnych danej sprawy, której skarga dotyczy.

Wniesiona skarga nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wymóg ten zostaje spełniony tylko wówczas, gdy stanowi dający się wyodrębnić element skargi kasacyjnej i nie można utożsamiać go z wymaganiami przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. Obie kategorie wymagań zostały odrębnie wyartykułowane przez ustawodawcę, tym samym uznać należy, iż nie są tożsame. Uzasadnienie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania może zostać przedstawione w dowolnym miejscu pisma, jednakże w taki sposób, by stanowiło odrębny element, odrębną jednostkę redakcyjną. Wskazać należy, iż wymóg z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. powinien być rozważany w związku z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Sformułowanie zagadnienia prawnego nawiązuje w istocie do okoliczności, które nie mogą być podstawą skargi kasacyjnej (art. 398³ § 3 k.p.c.). Mając powyższe na względzie orzeczono jak na wstępie.